43

Betænkning

over

forslag til normeringslov for finansåret 1952—53.

(Afgivet af folketingets lønningsudvalg den 26. marts 1952).

Udvalget har i flere møder behandlet lovforslaget og de af finansministeren stillede ændringsforslag, som er nærmere motiveret i de som bilag 1—11 optrykte skrivelser.

Under udvalgsbehandlingen har man i finansministeriet indhentet nærmere oplysning om den lønnings- og normeringsmæssige baggrund for en række overfor udvalget fremsatte ønsker om normering af nye tjenestemandsstillinger, oprykning af bestående stillinger i højere lønningsklasse eller gennemførelse på anden måde af lønforbedringer, f. eks. ved ydelse af bestillingstillæg. Efter at udvalget har gjort sig bekendt med de foran nævnte oplysninger, og efter at man har bragt i erfaring, at visse af de rejste spørgsmål er genstand for nærmere undersøgelse og overvejelse i de respektive ministerier med henblik på deres eventuelle fremme ved normeringsloven for 1953—54, har udvalget ikke ment på nærværende tidspunkt at burde stille ændringsforslag til lovforslaget.

Dette gælder også et i udvalget særlig fremdraget spørgsmål om eventuel oprettelse af to tjenestemandsstillinger ved nationalmuseet som museumskonsulenter ved de historiske provinsmuseer. Lovforslaget indeholder ikke noget hertil sigtende forslag, men da det for udvalget er oplyst, at der stadig arbejdes med planer om at søge de nuværende 2 honorarlønnede konsulentstillinger omdannet til tjenestemandsstillinger, har udvalget ikke ment at burde fremsætte noget ændringsforslag på nærværende tidspunkt, men ønsket at afvente forslag herom på normeringsloven for 1953—54.

Man har endvidere i udvalget særlig drøftet det under løbe-nr. 69 fremsatte forslag om forhøjelse af antallet af fuldmægtige i prisdirektoratet med 2 til 12, idet der indenfor udvalget er givet udtryk for tvivl om, hvorvidt der udfra almindelige lønnings- og normeringsmæssige synspunkter er fornødent grundlag for på nærværende tidspunkt at udvide antallet af faste tjenestemandsstillinger i direktoratet med 2 avancementsstillinger som fuldmægtige. Da det imidlertid er oplyst, at der i direktoratet, som er normeret med 3 kontorer, er ansat 20 faste sekretærer og 12 sekretæraspiranter, skal udvalget ikke modsætte sig det fremsatte forslag, men man henleder opmærksomheden på, at prisdirektoratets faste ramme ikke bør gøres større end påkrævet.